

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. Juli 2012. god.
Br. ref.: RK/275/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. 140/11

Podnosilac

Habib Ymeri

Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
Rev. 383/2008, od 10. juna 2011. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Ivan Čukalović, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Habib Ymeri, sa prebivalištem u Gnjilanu.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova, Rev. 383/2008, od 10. juna 2011. god. i uručena podnosiocu zahteva 1. jula 2011. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) 27. oktobra 2011. god. tvrdeći da mu je povređeno pravo garantovano članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava, član 20. Zakona, i pravilo 56 (2) Poslovnika o radu.

Postupak pred Sudom

5. Dana 26. oktobar, podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu.
6. Predsednik je 12. januara 2012. god., odlukom br. GJR. 140/12, imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Predsednik je istoga dana, odlukom br. KSH. 140/12 imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 24. januara 2012. god., zahtev je prosleđen Vrhovnom sudu Kosova. Do sada nije stigao nikakav odgovor. Istog dana upućen je zahtev Opštinskom sudu u Gnjilanu za povratnicu kako bi se saznalo tačan datum kada je podnosilac zahteva primio presudu Vrhovnog suda Kosova Rev. 383/2008.
8. Opštinski sud u Gnjilanu je 8. februara 2012. god. dostavio tražene dokumente, koje pružaju dokaze da je presuda Vrhovnog suda Kosova uručena podnosiocu zahteva 1. jula 2011. god.
9. Dana 11. jula 2012, Veće za razmatranje razmotrilo preliminarni izveštaj sudije izvestioca i Sudu iznelo preporuku za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica u upravnom postupku

10. 2001. godine (tačan datum nije naveden) podnosilac zahteva je stupio u radni odnos sa Opštinom Gnjilane – Uprava za urbanizam, obnovu i životnu sredinu /odeljenje za izdavanje dozvola, u radno mesto Urbanista.
11. Dana 14. decembra 2004. god., direktor odeljenja za izdavanje dozvola je sproveo ocenu rada podnosioca zahteva.
12. Pored toga, šef izvršnog odbora Opštine, je sproveo još jednu ocenu rada, i kao posledica te ocene, odlučio da ne obnovi ugovor o radu sa podnosiocem zahteva i to odlukom 02/164, od 28. februara 2005. god.
13. Dana 14. marta 2005. god., podnosilac zahteva je podneo žalbu Komisije za žalbe pri lokalnoj vlasti na odluku 02/164 zbog toga što nije mu obnovljen ugovor o radu.
14. Komisija za žalbe 13. juna 2005. god. donela odluku kojom je odbila žalbe podnosioca zahteva i potvrdila odluku šef izvršnog odbora o prekidu radnog odnosa.
15. 9. aprila 2005. god. podnosilac zahteva je podneo žalbu Nezavisnom nadzornom odboru – Ministarstvu javnih usluga tvrdeći da je došlo do teških kršenja procesnih odredbi.

16. Nezavisni nadzorni odbor (u daljem tekstu: NNO) je 8. decembra 2006. doneo odluku br. 02/66/2005, kojom odbije kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio odluku 02/164, od 28. februara 2005. god.

Pregled činjenica u sudskom postupku

17. Nezadovoljan odlukom NNO-a podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Gnjilanu, sa zahtevom da se poništi odluka 02/164 Opštine Gnjilane o neobnavljanju ugovora i odluku NNO-a br. 02/66/2005.
18. Dana 10. marta 2008. god., Opštinski sud u Gnjilanu doneo presudu C. br. 562/07 kojom je usvojio žalbe podnosioca zahteva i poništio odluku 02/164 Opštine Gnjilane o neobnavljanju ugovora i odluku NNO-a br. 02/66/2005, u istovremeno obavezujući opštinu Gnjilane da vrati podnosioca zahteva na njegovo prethodno radno mesto.
19. Opština Gnjilane je uložila žalbu pred Okružnim sudom u Gnjilane protiv presude C. br. 562/07 Opštinskog suda sa zahtevom da se ista poništi.
20. Dana 18. juna 2008. god. Okružni sud je doneo presudu AC. br. 172/08, kojom je potvrđena presuda Opštinskog suda C. br. 562/07 i odbijena žalba Opštine Gnjilane.
21. Opština Gnjilane je podnela Vrhovnom sudu Kosova zahtev za reviziju kao vanredno pravno sredstvo.
22. Vrhovni sud je 10. juna 2011. god. doneo presudu Rev. br. 383/2008, kojom je usvojio žalbe Opštine Gnjilane i preinačio presude: C. br. 562/07 Opštinskog suda u Gnjilanu i AC. no. 172/08 Okružnog suda u Gnjilanu, navodeći:

„Vrhovni sud Kosova ocenjuje da pošto tužiocu nije mu obnovljen ugovor o radu, radni odnos sa tužiocem, kao civilnim službenikom, je automatski prekinut u skladu sa članom 32.1 (b) Administrativnog uputstva br. 2003/2 o sprovođenju Uredbe 2001/36 o civilnim službenicima na Kosovu“

Dalje, Vrhovni sud Kosovo je naveo obrazloženje za preinačenje presuda sudova nižih stepena:

“Pravni stav nižih sudova da ocena rada tužioca koju je sproveo načelnik izvršnog odbora tužene nije relevantna jer isti nije rukovodilac tužioca niti nadzornik njegovog rada, po mišljenju Vrhovnog suda je pogrešan, jer Administrativnim uputstvom br. CSAD MPS 2003/2 o procedurama ugovora, u koraku 5a. „ne obnavljanje ugovora“ predviđeno je da Generalni sekretar / načelnik izvršnog odbora će preispitati dokaze i doneće konačnu odluku o prekidu ugovora odnosno o neobnavljanju istog.”

Navodi podnosioca zahteva

23. Podnosilac zahteva se žali da je Vrhovni sud presudom Rev. br. 383/2008 povredio njegovo pravo na rad koje se garantuje članom 49. Ustava. On se takođe žali o trajanju postupka, tvrdeći da vreme koliko mu je bilo potrebno Vrhovnom sudu da odluči po njegovom slučaju je bilo nerazumno.

Preliminarna ocena prihvatljivosti zahteva

24. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo predviđa sledeće:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”

25. Iz podnete dokumentacije može da se zaključi da je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva predviđena zakonom.

26. Stav 1. člana 49. Zakona o Ustavnom sudu predviđa sledeće:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primi sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog.”

27. Poslednja odluka u vezi sa ovim slučajem je odluka od 10. juna 2011. god., koja je podnosiocu zahteva uručena 1. jula 2011. god. Podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu 27. oktobra 2011. god., što znači da je on podneo zahtev ovom Sudu u saglasnosti sa rokom propisanim članom 49.

28. Iako je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva kako bi ostvarivao svoje pravo predviđeno Ustavom, on nije pružio bilo kakav dokaz – relevantnu činjenicu za potkrepljenje navoda da su „upravni ili sudski organi učinili povredu njegovih Ustavom zagarantovanih prava”, (vidi Vanek protiv Slovačke Republike, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god).

29. Sud naglašava naglašava da po Ustavu njegova dužnost nije da deluje kao žalbeni sud, ili sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donesene od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [Ge], no. 30544/96, § 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-1)

30. Ustavni sud može samo razmotriti da li su dokazi predstavljeni na način kao i postupak uopšte, gledajući u celosti, izvršeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi među raznim navodima, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, App. br 13071187 donesena 10 jula 1991).

31. Međutim, nakon razmatranja dokumentacije koju je podneo podnosilac zahteva, Ustavni sud ne pronade nikakve indikacije da su postupci pred Vrhovnim sudom na bilo koji način bili nepravedni ili ukaljani arbitrarnošću (vidi *mutatis mutandis* zahtev br. 53363/99, Vanek protiv Slovačke Republike, Odluka ESLJP-a od 31. maja 2005. god.).

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni Sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 49. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, nakon većanja od 11. Jula 2012. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani

